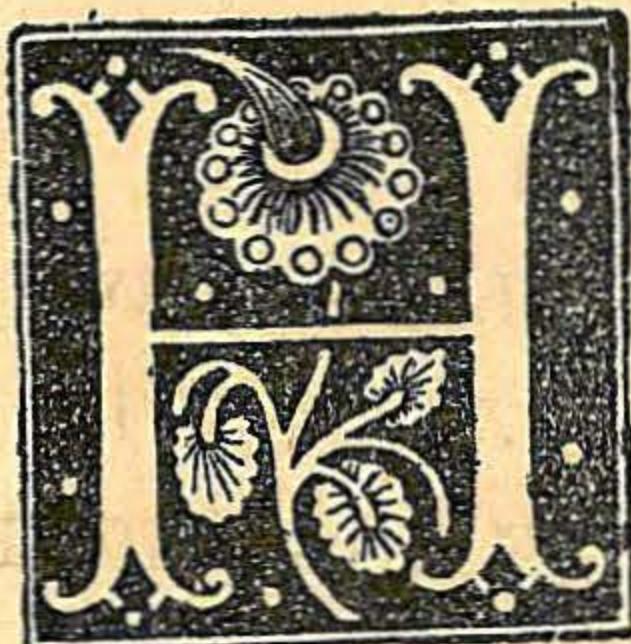

Лакомство и кражба.

икола бъше твърдѣ лакомъ; неговитѣ малки очи всѣкога търсѣхѫ да намѣрѭтъ нѣщо за ъденъе; когато въ училището наставаше частътъ за закуска, той съ завистъ гледаше на всичко, що ъдѣхѫ другаритѣ му; той желаеше да има всичко.

Неговото лакомство го увлече до тамъ, щото той скришомъ взе да бѣрка въ кошниците на другаритѣ си. Отъ единъ той взимаше нѣкой орѣхъ, отъ другъ нѣколко зърна грозде, отъ трети малко сладко. „Тѣ не ще и да познаѭтъ“, казваше си той.

Отъ лакомъ, Никола станѫ и крадецъ. Всѣки денъ той повтаряше сѫщото тършуране изъ чуздитѣ кошници. Другаритѣ му забѣлѣзвахѫ, че най-добритѣ имъ нѣща за закуска тайно исчезвахѫ, за което се и оплакахѫ на учителя си. Единъ денъ учителътъ имъ каза: „дайте си кошниците; азъ щѫ ги оставѫ ей на тоя голѣмия долапъ, гдѣто никой не ще може да ги досѣгне. Тѣй и станѫ.

Никола чу и видѣ това. Въ туй врѣме на междучасие той влѣзе въ стаята, гдѣто бѣше долапа, приближи една маса, турнѫ на неї единъ столъ и ето го отгорѣ на стария долапъ. Учителя, който го подозираше полегичка отвори вратата и тихо влѣзе. Никола тѣй бѣ залисанъ въ ъденъето, щото не усѣти, че и масата и стола-